Covidové divadlo Sulíka s Matovičom

- CZ24 News | 4. listopadu 2020

SLOVENSKO: Všimli ste si, že Sulík mediálne zaútočí proti covidovým opatreniam Matoviča alebo teatrálne odíde zo zasadnutia Krízového štábu, čo je samozrejme všade mediálne prepierané a následne na zasadnutí vlády a v parlamente on a poslanci SAS do bodky schvália Matovičove reštrikcie? Oni dvaja spolu už roky hrajú mediálne divadlo.

Všetci politici sú v tom majstri, ale Matovič v tom vyniká. On si to divadlo doslova užíva, pretože je chorobne posadnutým narcisom. Keby mu to jeho poradcovia nezakazovali, tak by bol na televíznych obrazovkách aj 10 hodín denne. Matovič vie, že keď kvôli pochybnej covid pandémii zruinuje ekonomiku, demokraciu a slobodu a nakradne miliardy zo štátneho (viď nákup zbytočných antigénových testov kde sa odhaduje čistý zisk pre jeho kamarátov z Trnavy 20 miliónov eur – samozrejme o lup sa so Sulíkom podelí), tak v ďalších voľbách ho takmer nikto nebude voliť.

A tak spolu so Sulíkom vypracovali mediálnu stratégiu, kedy Sulík pro forma bojuje proti Matovičovým ekonomickým reštrikciám a on mu za to mediálne nadáva, čo medzi voličmi vzbudzuje dojem, že Sulík je ten rozumný pragmatik, ktorý sa všemožne stará o ekonomickú prosperitu voličov.

Hádky Matoviča so Sulíkom sa samozrejme odohrávajú v médiách a na sociálnych sieťach, pretože len tak to má želaný efekt, aby sa zo Sulíka stal martýr bojovník za ekonomické blaho ľudí. Obaja predpokladajú, že to by mohlo Sulíkovi priniesť volebné víťazstvo a budúcu vládu bude zostavovať Sulík samozrejme spolu s Matovičom, ktorý nechá skrachovať Slovensko a rozprávkovo sa obohatí, no aj tak bude v budúcej vláde.

To, že to celé je priehľadná mediálna fraška, ich dohodnuté divadlo, väčšina voličov nepostrehne, pretože typický volič reaguje emocionálne. Nepozerá na skutky, ale na slová a hlavne tie emočne

podfarbené. A Matovič dobre vie ako emočné výkriky a činy na ľudí úžasne zaberajú.

Stačilo, aby sa postavil pred vilou bývalého ministra zo Smeru Počiateka v Cannes a kričal, že má hodnotu 20 – 30 miliónov, pričom skutočná cena bola desaťnásobne menšia, a že je oprávneným majetkom SR. To, ale už voliča nezaujímalo. Ani to, že Počiatek pred vstupom do politiky podnikal, teda krásne zarábal.

Alebo, že Matovič si tiež v podnikaní zarobil stovky miliónov a podobných víl v Cannes by si mohol kúpiť desať.

Ľudia však potrebujú emócie a srdcervúci príbeh a to vie Matovič herecky majstrovsky ponúknuť. Kričať v médiách, že Fico má stámilióny na tajnom účte v zahraničí, čo ale nijako nepreukázal, ale to je nepodstatný detail. Dôležité je srdcervúco kričať, že Fico okradol ľudí o stámilióny. Ľudí vôbec nezaujíma, či je to pravda? Potrebujú obrazne povedané krv a obeť, na ktorú by mohli imaginárne zviesť vinu za svoju mizériu v živote. Nie, nezastávam si Fica. Nezastávam si žiadneho politika, pretože viem, že či to bol Havel, Kňažko, Dzurinda, Mikloš, Mečiar, či Fico, všetci sa správali korupčne. Politici vždy budú obrazom spoločnosti a keď som kedysi robil anketu medzi svojimi študentmi na vysokej škole, či, ak by boli na vysokom politickom alebo úradníckom poste by ho využili k tomu, aby sa obohatili, tak 90%z nich bezostyšne, otvorene povedali, že áno. Žeby boli hlúpi, ak by to nevyužili. Že každý by to tak urobil. Nuž môžeme si potom myslieť, že môžeme mať iných politikov? Bolo by naivné si to myslieť.

Matovič so Sulíkom teda dobre vedia, že ľudia potrebujú emócie a rozprávkových hrdinov, ktorí udatne bojujú so zlom a starajú sa o blaho ľudí. Nuž čo je ľahšie ako si zahrať takýchto bájnych hrdinov, zvlášť keď máte na to talent, od rána do večera by ste boli najradšej pred kamerami a prípadne ste aj navyše dostatočne šialený. To potom už ani nehrajete, len sa prirodzene prejavujete.

Smutné však je, že ľuďom stačí tak málo. Emócie a plané sľuby. Všetci politici od roku 1989 splnili maximálne tak 10% zo svojich predvolebných sľubov. No vždy príde ďalší a stačí, aby predviedol dostatočne dramatické divadlo a ľudia opäť padajú do kolien s úplne zatemnenou mysľou. A keď sa do toho predvolebného divadla pridá navyše scenár s obetným baránkom, ľudia pôjdu znovu a znovu kameňovať tých, na koho sa ukáže prstom. Vskutku od doby ukameňovania a ukrižovania Krista sa v ľuďoch nič zásadne nezmenilo.

Sulík a vláda, teda aj Matovič pred pár týždňami nevyužili možnosť odkúpenia Východoslovenskej energetiky, ktorá má hodnotu cca 800 miliónov eur a ročný zisk stovky miliónov eur, ale predali ich Nemcom za smiešnych 35 miliónov eur. To však väčšinu voličov nezaujíma. Stačí, ak im ich rozprávkový idol povie, že štát nie je dobrý vlastník a ľuďom to stačí na zakrytie megapodvodu a de facto megakrádeže. A pritom ľuďom by len tento jeden lukratívny štátny obchod mohol priniesť reálne zvýšenie životnej úrovne. Ale, ak títo politici obvinia nejakého úradníka, ktorý si pravdepodobne nelegálne prisvojil pár desiatok tisíc euro, tak budú kričať hosana a ukrižuj! Nuž aj ten úradník si zaslúži trest, ale kde je tu racionálna úvaha?

Prečo ľuďom chýba pokojná a triezva úvaha pri posudzovaní skutkov politikov? Môžeme očakávať, že sa niekedy budeme mať lepšie a šťastnejšie, ak nad našimi úvahami a rozhodnutiami budú stále víťaziť emócie? A je jedno, či sa to týka politického alebo osobného života.

Voľby vyhrali politické strany, v ktorých všetci štyria predsedovia sú oligarchovia, teda vlastníci firiem. Má aspoň zopár ľudí skúsenosť, že v podniku, v ktorom pracujú, chodí pravidelne ich majiteľ sa s nimi porozprávať a pýtať sa ich na pracovné podmienky a či sú spokojní s platom? Ako si potom môžu títo istí ľudia myslieť, že podobní majitelia firiem sa ako politici budú zaujímať a starať o ich blaho? Nedochádza tu k zatemneniu mysle, pri takomto predpoklade? Všetci štyria víťazi volieb

predsedajú stranám, ktoré samy založili, nemajú žiadne regionálne pobočky, vybrali si zopár kamarátov, ktorí tvoria celú stranu a navyše týchto kamarátov zo strany opakovane vyhodili, ak si dovolili mať iné názory ako oni.

Môžu takíto predsedovia, de facto samovládcovia, diktátori vo svojich stranách, reálne ako politici rozvíjať v štáte pluralitu, slobodnú diskusiu a demokraciu?

Logicky je doslova hlúpe si také čosi myslieť. A predsa ich ľudia zvolili. Tak premýšľali pritom títo ľudia? Dozaista nie. A už po pár mesiacov vládnutia vidíme, že podľa premiéra, občania, ktorí majú odlišný názor ako, on sú pre neho múdrosráči, debili atď. A nielen to, ale dokonca vysoko fundovaní odborníci, napríklad Slovenská lekárska komora, Spoločnosť všeobecných lekárov Slovenska, Lekárske odborové združenie, Asociácia súkromných lekárov, Svetová zdravotnícka organizácia a ďalšie lekárske kapacity ako aj prezidentka republiky, ktorí si dovolili spochybňovať efektívnosť a účelnosť celoplošného testovania obyvateľov antigénovými testami, ktoré majú preukázateľne len čosi vyše 50% presnosť, nedokážu detekovať vírus prvých 5 až 7 dní od nakazenia a nedokážu zisť, či sú testovaní infekční alebo nie, tak tieto lekárske a vedecké kapacity premiér a vláda nazývajú bludármi, košpirátormi, vlastizradcami atď a vyzývajú aby ich predstavitelia boli odvolaní z ich funkcií.

Takú arogancia moci a diktátorské správanie sme tu nemali ani za Mečiara a Slotu. No mohli sme očakávať niečo iné, keď vieme ako nedemokraticky a diktátorsky fungujú ich strany? A to už ani nezmieňujeme, že títo politici odvolali všetkých predsedov okresných úradov a to bez výberového konania, čo si doteraz nedovolila žiadna predchádzajúca vláda a na ich miesta menovali svojich kamarátov, často bez akejkoľvek odbornosti.

Od nepamäti múdri ľudia vedeli, že ten kto kričí, robí rozruch a púta na seba pozornosť, je nedôveryhodný a je nutné sa pred ním mať na pozore. Už v biblii sa píše, že ľahšie prejde ťava uchom ihly ako by boháč mohol vojsť do božieho kráľovstva. A každý vie, že emócie robia z lásky slepého a hluchého. Nuž, ale my sme si zvolili krikľúňov, sebe-stredných narcisov, politikov, ktorí uznávajú len seba a svoju pravdu a navyše boháčov. Volili sme teda nie srdcom, kde vládne pokoj a rozvaha a nie rozumom, kde vládne múdrosť, ale emóciami, kde vládne pomätenosť, slepota a hluchota. A volíme tak opakovane. Faktom teda ostáva, že sme si zvolili sami seba, teda svoje zrkadlo. Takých, akí sme my sami. Ak sa teda chceme mať lepšie a byť šťastnejší, je načase, aby sme sa zamysleli nad samými sebou a pokúsili sa dozrieť, zmeniť, zmieriť so svojou dušou a nájsť pokoj. Tak môžeme dospieť aj do múdrosti. A možno potom zistíme, že nepotrebujeme politikov, úradníkov, policajtov, vodcov. Nepotrebujeme sa pred nikým skláňať, nikoho adorovať, nikomu odovzdávať svoju moc a moc nad sebou. Že si vystačíme sami a veci verejné dokážeme riešiť spoločne v mieri, múdro, tolerantne a v pokoji.

Autor: PhDr. et Mgr. Silvester Sawicki, PhD. je psychológ a pedagóg

Zdroj: https://zemavek.sk/